

Stellingen

behorend bij het proefschrift
Lodewijk Meijer (1629-1681) als lexicograaf
van Ike van Hardeveld.

1. Indien men een wetenschappelijk onderzoeker op dood spoor wenst te zetten, dan moet men hem opdragen lexicografisch bronnenonderzoek te verrichten.
2. Bronnenonderzoek op grond van voorkomens in het *Woordenboek der Nederlandsche Taal* is een heilloze weg.
3. Sommige kritiek op het *Woordenboek der Nederlandsche Taal* maakt geen onderscheid tussen diachronie en synchronie.
4. De trefwoorden AJUIN en WIJBISSCHOP zullen bij de gebruikers van het *Woordenboek der Nederlandsche Taal* tot in lengte van dagen dezelfde onaangename sensatie opwekken.
5. Het Supplement van het *Middelnederlandsch Handwoordenboek* dient spoedig te worden geïntegreerd in het woordenboek zelf. Een handwoordenboek, bestemd voor snelle naslag, verdraagt geen supplement.
6. Het raadplegen van bronnen geschreven of gedrukt vóór 1700 is onmogelijk zonder grondige kennis van Middelnederlands en Zeventiende-eeuws. Het beperken van de colleguren daaraan besteed, is dan ook een aanvechtbare zaak.
7. Hoewel volgens het *Woordenboek der Nederlandsche Taal* het woord PROEFSCHRIFT bijna alleen gebruikelijk is in de schrijftaal, verdient het ook in de spreektaal de voorkeur boven het woord DISSERTATIE, dat volgens *L. Meijers Woordenschat* tot in 1777 alleen 'redeneering' betekende, in 1805 tevens 'verhandeling', maar waarin het element 'proef' ontbreekt.
8. Het valt te betreuren dat de betekenissen handkijkery, omdeeler, toetser, huisje, teeghenwerper, wonderspreuk, ellemannekens, die Meijer in 1669 geeft voor Chiromantie, Distribuant, Examineur, Loge, Opponent, Paradox, Pigmeën, geen gemeengoed zijn geworden.
9. Niet roken moet mogen.
10. De wachtlijst voor het raadplegen van de specialist doet de omvang van diens werk toenemen en de resultaten ervan afnemen. De patiënt legt het loodje.
11. Het poneren van stellingen strookt niet met het besef van de beperktheid van het menselijk verstand.